

vliegers voor reddingsdoeleinden

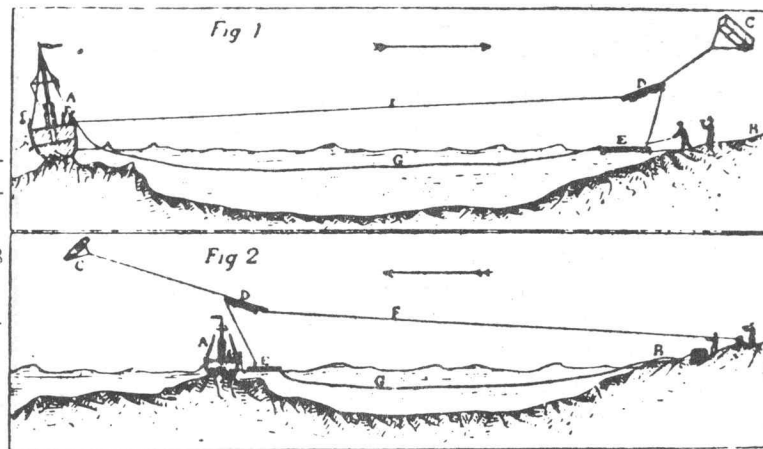
Talrijk zijn de voorstellen om den vlieger te gebruiken voor reddingsdoeleinden, voornamelijk als een middel om een verbinding tot stand te brengen tusschen een in nood verkeerend schip en de kust. Er zijn op dit gebied reeds vele proeven genomen, doch van een practische toepassing is weinig bekend, hetgeen slechts kan verbazen, aangezien er verscheidene gevallen van schipbreuken vallen aan te wijzen waarbij de vlieger waardevolle diensten zou hebben kunnen bewijzen. Ofschoon mogelijk reeds eerder voorstellen gedaan zijn, zoo komen we als 't oudst bekende plan om den vlieger aan het reddingswezen dienstbaar te maken tegen dat van den Engelschman capt. G. Dansey. Zijn project staat beschreven in de "Transactions of the Society of Arts" van 1823 in een artikel getiteld: "Kite for effecting a communication between a stranded ship and the shore".

Ook de in het vorige artikel genoemde Pockock uit Bristol wees enkele jaren later op deze toepassingsmogelijkheid. Een Iersch katholiek priester, E.J. Cordner geheeten, nam in 1859 patent op een combinatie van schijven-vliegers voor reddingsdoeleinden. Bij gelegenheid van de in 1868 te Londen in het Crystal Palace gehouden luchtvaarttentoonstelling, loofde de Shipwrecked Mariners' Society een prijs uit: "voor den besten vorm van 'n vlieger.... voor het totstandbrengen van een verbinding van een wrak naar de kust". Veel verder bracht deze prijs de zaak niet. Het bleef bij ijverig beproeven.

Zoo nam men in 1891 of '92 op Long Island een proef vanaf een schip naar de kust met een vlieger vervaardigd door Thomson en Noble. 't Experiment moet nogal een succes zijn geweest, want de "Daily Graphic" bekronde het ontwerp met een prijs van 1200 gulden. Uit den zelfden tijd stamt de hexagonale stervormige reddingsvlieger van Woodbridge Davis, die beschreven staat in "La Nature" van 1892. Door een vernuftige verbinding van de bevestigingslijnen, kon deze vlieger 65 graden naar rechts of links van den wind afwijken. De uitvinder slaagde er bij een der proeven in met zijn vlieger waaraan een boei bevestigd was, die door het water sleepte en bovendien gehinderd werd door een vrij sterken stroom dwars op de richting van den vliegerkabel, een op 1200 meter van de kust gelegen eilandje te bereiken. Ook vanaf

een vaartuig naar de kust is de proef 'n succes geweest.

Weer een anderen vorm van reddingsvlieger, zeer geïmproviseerd, maar niettemin zeer doeltreffend, heeft de Fransche "Liberté" van 7 April 1897 beschreven. Een Spaansche schoener verkeerde in de Golf van Gascogne in nood. De kapitein kwam toen op het denkbeeld, van zeildoek en ijzeren stangen een grooten vlieger te maken, waaraan als staart een zak met olie bevestigd werd, die opgelaten werd tot 15 m vóór den boeg van het vaartuig. Hoeveel maal de olie-sputtende zak door een nieuwe vervangen moest worden, vertelt het verhaal niet. Wél dat de vlieger het 4 uren lang uithield en zich toen begaf. Op dat oogenblik lag het schip juist beschut op een veilige plaats.

Een interessant experiment had plaats in Augustus 1905 te St. Raphaël aan de Middellandsche zee vanaf het 6000 ton groote Italiaansche stoomschip "Vincenzio Bonanno" met een verbindingsvliegersysteem van den Franschman Vareilles. Vanaf de kust werd een vlot waaraan een stevige kabel bevestigd was die van de kust uit gevierd werd, door een grooten Hargrave vlieger naar het schip toe geloodst. Nadat het vlot het schip bereikt had, werd de verbinding tusschen vlieger en vlot automatisch ontkoppeld, zoodat de vlieger weer kon worden ingehaald. Ook vanaf het schip naar de kust slaagde de proef geheel naar wensch. Het systeem is op de afbeelding op de volgende bladzijde weergegeven. C. is de vlieger, F de vliegerkabel, D duidelijkheidshalve sterk vergroot weergegeven, de automatisch ontkoppeling, die de verbinding tusschen vlieger en vlot ver-